

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce **V. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2006, č. j. 6003-386/RRRČ/2005-Kr, vedeném před Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 9/2006, o námitkách podjatosti vznesených žalobcem,

t a k t o :

- I.** Námitky podjatosti směřující proti soudcům Krajského soudu v Ostravě JUDr. Ivaně Severinové, JUDr. Janu Horákovi, JUDr. Ivaně Kudrnové, JUDr. Haně Carbolové, jakož i jiným soudcům tohoto soudu než těm, kteří se podílejí na projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 38 Cad 9/2006, **se odmítají**.
- II.** Soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová, JUDr. Ilona Lövyová a Mgr. Tomáš Zubek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 38 Cad 9/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce nejprve podáním ze dne 26. 4. 2006, doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 3. 5. 2006, namítl podjatost soudců uvedeného soudu JUDr. Jany Severinové, JUDr. Jana Horáka, JUDr. Ivany Kudrnové a JUDr. Hany Carbolové. Důvod, v němž žalobce spatřoval pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců se zřetelem na jejich poměr k věci a k žalobci, spočíval v tom, že žalobci nebyla zároveň s formulářem „potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce“ zaslána výzva podle § 14 o. s. ř. k tomu, aby se žalobce vyjádřil k osobám soudců, kteří by mohli jeho věc rozhodovat. Dále žalobce konstatoval, že jím namítaná podjatost „se týká i jiných soudců odvolacího soudu Krajského soudu v Ostravě, a to z důvodu nepsané kolegiality mezi soudci...“.

K poučení soudu o složení senátu ze dne 16. 5. 2006 namítl žalobce podjatost všech členů senátu 22 Ca, tj. JUDr. Moniky Javorové, JUDr. Miroslavy Honusové, JUDr. Ilony Lövyové a Mgr. Tomáše Zubka. Důvod, pro který s ohledem na poměr těchto soudců k věci a k žalobci pochyboval o nepodjatosti těchto soudců, spočíval v rozhodování tohoto senátu (č. 22 Ca) od roku 1996 v jiných věcech týkajících se žalobce („*zamítal mnou podané žaloby jako na běžícím pásu*“ atd.). Tuto námitku žalobce dále rozvíjel, mj. tvrzením, že „*žalobcem ve věci sp. zn. 38 Cad 9/2006 se stal žalobce pouze v důsledku toho, že senát 22 Ca neučinil od roku 1996 nic k tomu, aby poskytl ochranu jeho právům a zamezil nezákonnému jednání finančních orgánů...*“. Dále žalobce namítl, že je vedeno soudní řízení, aniž byla vyřízena žádost o ustanovení advokáta ze dne 2. 3. 2006, „*což nadále zhoršuje zdravotní stav žalobce a vyvolává pochybnosti*“.

Podání žalobce je zčásti nepřipustné, a zčásti nedůvodné.

V první řadě se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami podjatosti směřujícími proti JUDr. Ivaně Severinové, JUDr. Janu Horákovi, JUDr. Ivaně Kudrnové, JUDr. Haně Carbolové, jakož i jiným soudcům Krajského soudu v Ostravě, kteří se nijak nepodílejí na rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 38 Cad 9/2006. Institut podjatosti slouží k naplnění jednoho ze základních funkčních principů soudnictví v moderním demokratickém právním státě, vyžadujícím, aby spory účastníků rozhodovali jenom takoví „nezúčastnění třetí“, kteří nemají na věci jakýkoliv zájem a u nichž je proto předpoklad, že spor budou rozhodovat zcela nestranně. Soudnictví je ovšem vždy pojmově spjato s rozhodováním konkrétních pří, tj. nemá povahu akademického řešení obecných právních otázek, které nemají význam pro účastníky řízení; proto i uvedený základní funkční princip nestrannosti je nutno vztahovat toliko ke konkrétní rozhodované věci. Žalobce z tohoto pohledu tedy může namítat podjatost pouze u těch soudců, kteří budou v jeho věci rozhodovat. Namítá-li podjatost soudců jiných, jde o nepřipustný návrh ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Námitkami podjatosti soudců JUDr. Moniky Javorové, JUDr. Miroslavy Honusové, JUDr. Ilony Lövyové a Mgr. Tomáše Zubka, tj. členů senátu, který má věc projednávat a rozhodovat, se Nejvyšší správní soud zabýval věcně.

Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu (např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Cubber* z roku 1984, A-86, ve věci *Hausschildt* z roku 1989, A-154, nebo ve věci *Piersack* z roku 1982, A-53). Ústavní soud nahlíží na vztah těchto dvou kritérií tak, že subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců samotných, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

V dané věci bylo subjektivní stanovisko žalobce skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí uvedených soudců zabýval. Subjektivní náhled těchto soudců – jak vyplývá z jejich vyjádření – naopak svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

Z hlediska objektivního má při posuzování námitek podjatosti v této věci klíčový význam § 8 odst. 1 s. ř. s., který mj. určuje, že „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Žalobce totiž žádné jiné okolnosti než ty, které se týkají postupu uvedených soudců v souzené věci nebo v jiných věcech, neuvádí: poukazuje na to, že senát 22 Ca Krajského soudu v Ostravě jím podané žaloby od roku 1996 zamítal jako na běžícím pásu, že nebyl schopen zjistit skutkový stav, že neposkytl ochranu jeho právům, že nezamezil nezákonnému jednání finančních orgánů atd. Důvodem podjatosti nemůže být ani to, že je vedeno řízení, aniž krajský soud dosud rozhodl o žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů; i zde se jedná o skutečnosti spočívající v postupu soudu v rámci projednávané věci. Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobce netvrdí, rozhodl

Nejvyšší správní soud, že soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová, JUDr. Ilona Lövyová a Mgr. Tomáš Zubek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2006

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu